‘หลวงพี่ป๊อป’

ภิกษุณีโอท็อปแห่ง...บ้านกรวด

หลวงพี่ป๊อปขี่จักรยานออกไปสอนธรรมะที่ลำลูกกา

ขณะนี้ผู้หญิงไทยที่ได้รับการบวชเป็นภิกษุณี ในสายเถรวาท จากศรีลังกา มีแล้ว ๒๐ รูป นับว่ายังไม่มากนัก คนไทยส่วนมากจึงยังไม่รู้จัก และคิดว่าภิกษุณีสูญไปจากพุทธบริษัท ๔ ไปนานแล้ว จึงไม่ใช่เรื่องแปลกของการบวชเป็นภิกษุณี ยังมีแรงสนับสนุนและกระแสคัดค้านจากสังคมรอบด้าน

แม้ว่าจะมีคนบางกลุ่มคัดค้านการบวชภิกษุณีด้วยเหตุผลต่างๆ นานา แต่ก็ไม่อาจต้านทานความตั้งใจมั่นที่บริสุทธิ์อันเกิดจากความเข้าใจสาระแห่งการบวช ตามแนวทางของพระพุทธ

ขณะสอนธรรมะให้เด็กที่มาเข้าค่ายที่วัด

ออกบิณฑบาตตามหลังพระ

องค์ การเริ่มต้น รื้อฟื้นภิกษุณีสงฆ์จะช่วยให้ผู้หญิงได้กลับมามีโอกาสในการบวชตามพระธรรมวินัย เหมือนอย่างครั้งหนึ่งที่เคยได้รับมาแล้วจากพระพุทธองค์

“ภิกษุณีสุโพธา” หรือ “หลวงพี่ป๊อป” ซึ่งเพิ่งบวชเป็นพระภิกษุณีได้เพียง ๒ พรรษา โดยจำวัดอยู่ที่วัดป่าลานหินตัด บ้านสายตรี ๓ ต.ปราสาท อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์

ในการบวชของเธอนั้น ไม่มีกระแสต่อต้านและแรงคัดค้านจากสังคมรอบด้านแม้แต่น้อย แต่มีกระแสสนับสนุน ทั้งเจ้าอาวาสและชาวบ้าน จนมีญาติโยมขนานนามให้เป็น “หลวงพี่ป๊อป ภิกษุณีโอท็อปแห่งบ้านกรวด” เลยทีเดียว

หลวงพี่ป๊อป บอกว่า วันที่ตัดสินใจว่าจะทิ้งรายได้กว่า ๔๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน มาออกบวชแน่ๆ แล้วนั้น โยมแม่คัดค้านไม่ได้ด้วยเหตุผลเดิมๆ ที่เป็นห่วงในเรื่องการค้ำจุนชีพในวัด อย่างคนที่ไม่มีลูกหลานดูแล และอีกเหตุผลจังใจใหญ่ในการตัดสินใจออกบวชได้มารักพระอาจารย์รูปหนึ่ง ที่เพิ่งได้พบท่านเมื่ออายุ ๒๔ ปี ท่านชื่อ หลวงปู่โคเลโกโต อยู่ที่วัดป่าเลไลยก์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์

นั่งนิ่งคิดท้ายพระ

ท่านสอนว่า การได้เกิดเป็นมนุษย์ และจุติในพระพุทธศาสนาเป็นของยาก การทำบุญรรค์ผลนิพพานนั้นต้องอาศัยความเป็นมนุษย์ที่ได้มายากนี้ รวมทั้งสนับสนุนการทำที่สุดแห่งทองทุกข์ถึงทุกคนอย่างเสมอกันทั้งหญิงและผู้ชาย

พ.ศ.๒๕๔๒ หลวงพี่ป๊อปมาอยู่ที่วัดป่าลานหินตัด ท่านเจ้าอาวาส พระอาจารย์สมบูรณ์ ฐิตจิตโต ท่านให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี นอกจากจะให้ที่พักอาศัยตามควรแล้ว ท่านยังเปิดตาให้โอกาสหลวงพี่ในการแสดงธรรมแก่ญาติโยมทั่วๆ ไป สวดมนต์วัดตรงเช้า-เย็น ปัณฑิตาวาส ดูแลเสนาสนะบ้าง ศึกษาธรรมโดยการอ่านเอง และถามเอาจากครูบาอาจารย์บ้าง ทำสมาธิ

เด็กหญิงห่มผ้าขาวม้าเมื่อวันวาน

ขณะอุปสมบทที่ศรีลังกา

● **“น.ส.วิมล บุญยง”** เป็นชื่อและสกุลเดิมของ “ภิกษุณีสุโพธา” ปัจจุบันอายุ ๓๖ ปี การศึกษา วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หลังเรียนจบได้ทำงานในบริษัท Delta Electronics Thailand มาตลอด ๘ ปี ในตำแหน่ง Senior Design Engineer และ Customer Service Engineer ปัจจุบันบวช**เป็นพระภิกษุณี**ได้ ๒ พรรษาแล้ว โดยจำวัดอยู่ที่วัดตรงธรรมกัลยาณี ภิกษุณีอาราม จ.ปัตตานี และวัดป่าลานหินตัด จ.บุรีรัมย์

หลวงพี่ป๊อป เล่าย้อนอดีตให้ฟังว่า ตอนเด็กๆ อายุราว ๔ ขวบ ชอบมาก ชอบพระมาก อยากเป็นพระ ตอนนั้นไปเอาผ้าขาวม้าของพ่อมาให้พ่อสอนนุ่งห่มจีวรแบบพระให้ แล้วก็ไปเอาจันละอุมีเนียมมาเดินอุ้มแบบภาวนาบ้าง แสดงธรรมในวัดพระบ้าง สนทนาธรรมกับผู้ที่เข้ามาเยี่ยมเยียนบ้าง กิจวัตรต่างๆ เหล่านี้ ก็ไม่ได้แตกต่างจากพระรูปอื่นๆ ทั่วไป

เมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา หลวงพี่กลับไปครั้ง ช่วงที่เธออยู่วัด มักจะมีโยมเก่าๆ วัดไทรมาหาถามไถ่อาการด้วยความเป็นห่วงอยู่เสมอ ชีวิตหลวงพี่ที่ลานหินตัดก็เป็นปรกติแบบพระทั่วๆ ไป

พระบิณฑบาตด้วยอาการสำรวม เป็นที่ชื่นชมสำหรับผู้พบเห็นมาก ภาพพระเด็กผู้หญิงสมเป็น ห่มผ้าขาวม้าอุ้มจันออกเดินบิณฑบาตพร้อมๆ กับเสียงที่เข้าหูมาตลอดว่า “เป็นผู้หญิง บวชพระไม่ได้หรอก”

ช่วงแรกๆ ของการออกบวช เป็นเพียงมาอยู่คล้ายๆ เด็กวัด ที่ถือศีล ๘ โกนผมไม่ได้แต่งตัวแบบแม่ชี ตอนนั้นสวมเสื้อขาวกางเกงขาก๊วยสีน้ำตาล ก่อนการบวช มีกฎอยู่ ๑ ข้อ คือ ก่อนจะได้บวชต้องไปอยู่ถือศีล ๘ และศึกษาพระธรรมกับท่านอุปัชฌาย์ก่อนเป็นเวลา ๓ เดือน เพื่อท่านจะอบรม คุนิสัยและพฤติธรรมโดยรวมแห่งความเป็นนักบวช ก่อนที่จะพิจารณาให้บวชสามเณรี แล้วสามารถกลับมาอยู่ที่เมืองไทยก็ได้ หลังจากนั้นอีก ๒ ปี จึงค่อยกลับไปขออุปสมบทเป็นภิกษุณีอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดก็ได้ไปบวชที่วัดศรีสุติตรามาย ประเทศศรีลังกา โดยพระภิกษุณีอุปัชฌาย์ท่านสัทธา สุมนา ซึ่งเป็นองค์เดียวกับที่บวชให้หลวงแม่ ดร.จัตรสุมาลย์ กับภิกษุณีและสามเณรีชาวไทยท่านอื่นๆ

ก่อนจะฉันข้าว โยมลุงคนหนึ่งคลานเข้ามาถามหลวงพี่ว่า “ถ้าผมจะนิมนต์หลวงพี่แสดงธรรมนี่ หลวงพี่จัดต้องมั้ย”

หลวงพี่ตอบว่า “หลวงพี่แสดงได้ แต่โยมไปถามหลวงปู่ท่านก่อนนะ”

โยมลุงคลานไปขอหลวงปู่ให้หลวงพี่ได้แสดงธรรม พร้อมบอกเหตุผลว่า “ผมอยากโชว์คนบ้านอื่น ว่าบ้านเรา (สายตรี ๓) มีพระภิกษุณี บ้านอื่นเขาไม่มีเหมือนเรา”

หลวงปู่ตอบตกลง พร้อมกับมเตตาแนะนำให้หลวงพี่เล่าเรื่องการบวชพระภิกษุณีด้วย วันนั้น หลวงพี่จึงมีโอกาสให้คนหมู่บ้านอื่นได้รู้จักพระภิกษุณี และเนื่องจากงานนั้นเป็นบ้านฝรั่ง หลวงพี่จึง “ต้อง” แสดงธรรมภาคภาษาอังกฤษด้วย ที่ใช้คำว่า “ต้อง” ก็เพราะว่า เราพอจะทำได้ กาลเทศะก็เหมาะควร จึงพิจารณาว่า ควรทำ วันนั้นสอนโยมฝรั่งว่า บ้าน (house) ก็แค่สิ่งก่อสร้าง สิ่งที่สำคัญกว่าคือ สันติสุขของคนในบ้าน ดังนั้นจึงบอกเขาให้ทำ house ให้เป็น home คุยกันนิดๆ หน่อยๆ พอให้ฝรั่งได้มีโอกาสปฏิสันถารกับพระบ้าง และโยมลุงจะได้โชว์เพื่อนๆ หมู่บ้านอื่นด้วย

พร้อมกันนี้ หลวงพี่ป๊อปยังบอกด้วยว่า “คิดว่าหลวงพี่เป็นบุคคลที่น่าอิจฉามากทีเดียว เนื่องจากว่า แม่ของหลวงพี่ได้ออกบวชพร้อมกับหลวงพี่เลย เรียกว่าเป็นคู่แม่ลูกที่เห็นภัยอันตรายแห่งวัฏสงสารกันจริงๆ แต่สำหรับหลวงพี่ ปีนี้แม่เณรธัมปณีตา ได้เป็นสามเณรีมาครบ ๒ ปีแล้ว และกำลังจะเดินทางไปเข้ารับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุณี ดังนั้น ในเดือนมิถุนายนนี้ เมืองไทยจะมีภิกษุณีคู่แม่ลูก เป็นคู่ที่สอง ต่อจากคู่ของหลวงย่าวรมัน กับหลวงแม่ธัมมนันทา”

● เรื่อง/ ภาพ ไตรเทพ ไกรรู ●

ไตรเทพ ไกรงู. หลวงพี่ป๊อป ภิกษุณีโอท็อปแห่ง บ้านกรวด. *คม ชัด ลึก*. 11 พฤษภาคม 2554, หน้า 30.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้